

A MULTILATERÁLIS ADÓEGYEZMÉNY ÉS A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG ÉS A SZINGAPÚRI KÖZTÁRSASÁG KÖZÖTT A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSÉRŐL ÉS AZ ADÓZTATÁS KIJÁTSZÁSÁNAK MEGAKADÁLYOZÁSÁRÓL A JÖVEDELEMADÓK TERÜLETÉN SZINGAPÚRBAN, 1997. ÁPRILIS 17-ÉN ALÁÍRT MEGÁLLAPODÁS EGYBESZERKESZTETT SZÖVEGE

Általános nyilatkozat az Egybeszerkesztett szöveget tartalmazó dokumentumhoz

Ezen dokumentum tartalmazza a Magyar Köztársaság és a Szingapúri Köztársaság között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelemadók területén Szingapúrbán, 1997. április 17-én aláírt Megállapodás (a továbbiakban: Egyezmény) alkalmazásához a Magyarország által és a Szingapúri Köztársaság által 2017. június 7-én aláírt, az adóalap-erózió és nyereségátcsoportosítás megelőzése érdekében hozott, adóegyezményekhez kapcsolódó intézkedések végrehajtásáról szóló Multilaterális Egyezménnyel (a továbbiakban: MLI) módosított, egybeszerkesztett szövegét

A jelen dokumentum a Magyarország által a letéteményeshez 2021. március 25-én benyújtott MLI álláspont és a Szingapúri Köztársaság által a letéteményeshez 2021. augusztus 11-én benyújtott összevont MLI álláspont alapján készült. Ezen álláspontok az MLI-ban meghatározottak szerint módosíthatóak. Bármely MLI állásponttal kapcsolatos módosítás hatással lehet az MLI-nak az Egyezményre gyakorolt hatására

Az Egyezmény és az MLI hiteles jogi szövege elsőbbséget élvez ezen egybeszerkesztett szöveggel szemben, és azok továbbra is alkalmazandóak.

Az MLI azon rendelkezései, amelyek az Egyezmény rendelkezései tekintetében alkalmazandóak, szövegdobozban lettek elhelyezve az Egyezmény megfelelő rendelkezéseivel összefüggésben. Az MLI rendelkezéseit tartalmazó szövegdobozok általánosságban az OECD Modellegyezmény rendelkezései sorrendjének megfelelően kerültek beillesztésre.

Az MLI rendelkezéseinek szövege az MLI terminológiájának az Egyezmény terminológiájához történő igazítása érdekében kerültek módosításra, (mint „Érintett Adómegállapodás” és „Egyezmény”, „Szerződő Joghatóságok” és „Szerződő Államok”), megkönnyítve az MLI rendelkezéseinek érthetőségét. A terminológiai változtatásoknak célja a dokumentum olvashatóságának javítása, és nem célja az MLI rendelkezéseinek tartalmi módosítása. Hasonlóképpen módosításra kerültek egyes MLI rendelkezések, amelyek az Egyezmény már meglévő rendelkezéseit érintik. Ezen rendelkezések az olvashatóság megkönnyítése érdekében az Egyezményben már alkalmazott jogi nyelvhasználathoz igazodnak.

Az Egyezményre vagy az Egyezmény rendelkezéseire történő hivatkozásokat minden esetben az MLI rendelkezéseivel módosított Egyezményre való hivatkozásnak kell tekinteni, amennyiben az MLI e rendelkezései hatályba léptek.

Hivatkozások

A két ország letéteményeshez benyújtott MLI álláspontja megtalálható a letéteményes (OECD) honlapján (<http://www.oecd.org/tax/treaties/beps-mli-signatories-and-parties.pdf>). A két állam álláspontját a ratifikációt követően nyújtotta be a letéteményeshez, amelyre Magyarország részéről 2021. március 25. napján került sor, míg a Szingapúri Köztársaság részéről 2018. december 21. napján került sor.

Az MLI-rendelkezések hatályba lépése

Az MLI jelen Egyezményre alkalmazandó rendelkezései nem az Egyezmény eredeti rendelkezéseivel azonos időpontban lépnek hatályba. Az egyes MLI rendelkezések hatálybalépésének időpontja eltérő lehet attól függően, hogy az milyen adónemet érint (forrásadók vagy más kivetett adók), illetve attól, hogy Magyarország és a Szingapúri Köztársaság hogyan rendelkezett arról MLI álláspontjában.

A ratifikációs, elfogadásról vagy jóváhagyásról szóló okmány letétbe helyezésének időpontja: Magyarország esetében 2021. március 25. napja, a Szingapúri Köztársaság esetében pedig 2018. december 21. és 2021. augusztus 11. napja.

Az MLI hatálybalépésének dátuma: Magyarország esetében 2021. július 1. napja, a Szingapúri Köztársaság esetében pedig 2019. április 1. napja.

Ez a dokumentum konkrét információkat tartalmaz arról, hogy az MLI egyes rendelkezései az Egyezmény tekintetében mely időpontban, illetve időpontot követően válnak alkalmazhatóvá.

Jelen dokumentum eltérő rendelkezése hiányában az MLI rendelkezései az Egyezmény tekintetében alkalmazandók:

- i. a külföldi illetőségű személyeknek kifizetett vagy jóváírt összegekre vonatkozóan levont forrásadók tekintetében, amennyiben az ilyen adók kivetését előidéző esemény 2022. január első napján vagy azt követően történik;
- ii. minden egyéb adó tekintetében, 2022. január első napján vagy azt követően kezdődő adózási időszakra vonatkozóan levont adókra.

Az MLI 36. cikkének 1. bekezdésével összhangban az MLI VI. részének (Választottbíróági Eljárás) rendelkezései az Egyezmény tekintetében alkalmazandók:

- i. i. a Szerződő Joghatóság illetékes hatósága számára előterjesztett ügyekre vonatkozóan (a 19. cikk [Kötelező Erejű Választottbíróági Eljárás] 1. bekezdés a) albekezdésében leírt módon) 2021. július első napján vagy azt követően; és

Az MLI 36. cikkének 2. bekezdésével összhangban az MLI VI. része (Választottbíróági Eljárás) kizárólag annyiban alkalmazandó egy Szerződő Állam illetékes hatóságához 2021. július első napját megelőzően előterjesztett ügy esetében, amennyiben mindkét Szerződő Állam illetékes hatósága megállapodik az adott ügyre vonatkozó alkalmazásban.

MEGÁLLAPODÁS A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG ÉS A SZINGAPÚRI KÖZTÁRSASÁG KÖZÖTT A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSÉRŐL ÉS AZ ADÓZTATÁS KIJÁTSZÁSÁNAK MEGAKADÁLYOZÁSÁRÓL A JÖVEDELEMADÓK TERÜLETÉN

A Magyar Köztársaság és a Szingapúri Köztársaság

[HELYETTESÍTVE az MLI 6. cikk 1 bekezdése által] [attól az óhajtól vezetve, hogy Megállapodást kössenek a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelemadók területén,]

Az alábbi, az MLI 6. cikk 1. és 3. bekezdése helyettesíti az Egyezménynek a kettős adóztatás elkerülésének szándékára utaló preambulumszövegét:

AZ MLI 6. CIKKE – A JELEN EGYZEMÉNY HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ ADÓEGYZEMÉNY RENDELTTETÉSE

Attól az óhajtól vezéreltetve, hogy továbbfejlesszék gazdasági kapcsolataikat és erősítsék együttműködésüket az adózás terén,

Arra törekedve, hogy egyezményt kössenek a jövedelemadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről anélkül, hogy lehetőséget teremtenek az adókijátszáson, illetve adóelkerülésen keresztül adómentességre, illetve csökkentett mértékű adózásra (ideértve azokat az adóegyezmények kedvezményeivel visszaélésre hivatott konstrukciókat, amelyek célja, hogy harmadik államokban belföldi illetőségű személyek közvetlen részesüljenek a jelen egyezmény nyújtotta kedvezményekből),

megállapodtak a következőkben:

1. Cikk

Személyi hatály

A Megállapodás azokra a személyekre terjed ki, akik az egyik vagy mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségűek.

2. Cikk

A Megállapodás hatálya alá tartozó adók

1. A Megállapodás azokra a jövedelemadókra terjed ki, amelyeket az egyik Szerződő Állam, politikai egységei vagy helyi hatóságai vetnek ki, a beszedés módjára való tekintet nélkül.

2. Jövedelemadónak tekintendők mindazok az adók, amelyeket a teljes jövedelem, illetve a jövedelem részei után vetnek ki, beleértve az ingó vagy az ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyereség utáni adókat, a vállalkozások által a bérek vagy fizetések teljes összege után fizetett adókat.

3. Azok a jelenleg létező adók, amelyekre a Megállapodás kiterjed, különösen a következők:

a) Magyarországon:

(i) a magánszemélyek jövedelemadója,

(ii) a társasági adó

(a továbbiakban: magyar adó).

b) Szingapúrban:

(i) a jövedelemadó

(a továbbiakban: szingapúri adó).

4. A Megállapodás kiterjed minden olyan azonos vagy lényegét tekintve hasonló adóra is, amelyet a Megállapodás aláírása után a hatályban lévő adók mellett vagy azok helyett vezetnek be. A Szerződő Államok illetékes hatóságai értesíteni fogják egymást a vonatkozó adójogszabályaikban végrehajtott bármely lényeges változásról.

5. Amennyiben bármely Szerződő Állam adójogában bekövetkezett változás miatt kívánatosnak tűnik ezen Megállapodás valamely cikkének módosítása anélkül, hogy a Megállapodás alapelveit érintenék, a módosítások végrehajthatók közös megegyezéssel diplomáciai jegyzékek cseréje útján, vagy bármely más, alkotmányos követelményeiknek megfelelő módon.

3. Cikk

Általános meghatározások

1. A Megállapodás alkalmazásában, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván:

a) a „Magyarország” kifejezés földrajzi értelemben használva a Magyar Köztársaság területét jelenti;

- b) a „Szingapúr” kifejezés a Szingapúri Köztársaságot jelenti;
- c) az „egyik Szerződő Állam” és a „másik Szerződő Állam” kifejezés Szingapúrt vagy Magyarországot jelenti a szövegösszefüggésnek megfelelően;
- d) az „adó” kifejezés a magyar adót vagy a Szingapúri adót jelenti a szövegösszefüggésnek megfelelően;
- e) a „személy” kifejezés magában foglalja a magánszemélyt, a társaságot és minden más személyi egyesülést, amely adóztatás szempontjából jogalanynak tekintendő;
- f) a „társaság” kifejezés jogi személyeket vagy egyéb olyan jogalanyokat jelent, amelyek az adóztatás szempontjából jogi személynek tekintendők;
- g) az „egyik Szerződő Állam vállalkozása” és „a másik Szerződő Állam vállalkozása” kifejezések az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy vállalkozását, illetve a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy vállalkozását jelentik;
- h) az „állampolgár” kifejezés a következőket jelenti:
- (i) minden olyan magánszemélyt, aki az egyik Szerződő Állam állampolgárságával rendelkezik,
 - (ii) minden olyan jogi személyt, társulást vagy egyesülést és minden más jogalanyt, amely ezt a jogi helyzetét az egyik Szerződő Államban hatályban lévő jogszabályokból nyeri;
- i) a „nemzetközi forgalom” kifejezés az egyik Szerződő Államban tényleges üzletvezetési hellyel rendelkező vállalkozás által üzemeltetett hajó vagy légi jármű igénybevételével végzett bármilyen szállítást jelent, kivéve, ha a hajó vagy légi jármű kizárólag a másik Szerződő Államban lévő helyek között közlekedik, vagy kizárólag ilyen helyek és a másik Szerződő Állam területi vizeihez tartozó vizekben található természeti erőforrások feltárására vagy kiaknázására használt berendezések között;
- j) az „illetékes hatóság” kifejezés a következőket jelenti:
- (i) Magyarország esetében a pénzügyminisztert vagy meghatalmazott képviselőjét,
 - (ii) Szingapúr esetében a pénzügyminisztert vagy meghatalmazott képviselőjét.
2. A Megállapodásnak az egyik Szerződő Állam által történő alkalmazásánál a Megállapodásban meghatározás nélkül szereplő kifejezéseknek, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván, olyan jelentésük van, mint amit ennek az Államnak a jogszabályaiban jelentenek azokra az adókra vonatkozóan, amelyekre a Megállapodás alkalmazást nyer.

4. Cikk

Adóügyi illetőség

1. A Megállapodás alkalmazásában az „egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy” kifejezés olyan személyt jelent, aki belföldi illetőségű egy Szerződő Államban annak a Szerződő Államnak az adóztatása szempontjából.
2. Amennyiben egy magánszemély az 1. bekezdés rendelkezései értelmében mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, helyzetét az alábbiak szerint kell meghatározni:
- a) abban az Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben állandó lakóhellyel rendelkezik; amennyiben mindkét Államban rendelkezik állandó lakóhellyel, abban az Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amellyel személyi és gazdasági kapcsolatai szorosabbak (létérdekek központja);
 - b) amennyiben nem határozható meg, hogy melyik Államban van létérdekeinek a központja, vagy ha egyik Államban sem rendelkezik állandó lakóhellyel, abban az Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben szokásos tartózkodási helye van;
 - c) amennyiben mindkét Szerződő Államban van szokásos tartózkodási helye, vagy egyikben sincs, a Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik a kérdést.
3. Amennyiben az 1. bekezdés rendelkezései értelmében valamely nem magánszemély mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, abban a Szerződő Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben tényleges üzletvezetésének helye van.

5. Cikk

Telephely

1. A Megállapodás alkalmazásában a „telephely” kifejezés olyan állandó üzleti helyet jelent, amelyen keresztül a vállalkozás üzleti tevékenységét részben vagy egészben kifejti.

2. A „telephely” kifejezés magában foglalja különösen:

a) az üzletvezetés helyét,

b) a fiókot,

c) az irodát,

d) a gyárat,

e) a műhelyt,

f) a bányát, az olaj- és a földgázkutató, a kőfejtőt és a természeti kincsek kiaknázására szolgáló bármely más helyet.

3. A „telephely” kifejezés ugyancsak magában foglalja:

a) az építési területet vagy az építkezést, a berendezési vagy összeszerelési munkálatokat, de csak abban az esetben, ha az legalább tizenkét hónapig áll fenn vagy tart;

b) szolgáltatások nyújtását, beleértve a tanácsadó szolgáltatásokat is valamely Szerződő Államban belföldi illetőségű személy részéről alkalmazottak vagy más személyzet útján, ha azt több mint 6 hónapon át vagy összesen ugyanennyi időt kitevő több időszakon át folytatják a másik Szerződő Államban, bármely 12 hónapos időszakon belül.

4. a) E cikk előző rendelkezéseire tekintet nélkül nem minősítendő „telephelynek”

(i) az olyan üzleti helyek, amelyeket kizárólag a vállalkozás javai vagy áruinak raktározásának, kiállításának vagy szállításának céljára használnak;

(ii) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készletei, amelyeket kizárólag raktározás, kiállítás vagy szállítás céljából tartanak;

(iii) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készletei, amelyeket kizárólag abból a célból tartanak, hogy azt egy másik vállalkozás feldolgozza;

(iv) az olyan állandó üzleti hely, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozás részére javakat és árukat vásároljanak, vagy információt szerezzenek;

(v) az olyan állandó üzleti hely, amelyet kizárólag reklám, információszolgáltatás, tudományos kutatás vagy más hasonló tevékenység céljából tartanak fenn a vállalkozás részére, és amelyek előkészítő vagy kiegészítő jellegűek;

(vi) az olyan állandó üzleti hely, amelyet kizárólag az (i)-(v) pontokban említett tevékenységek valamilyen kombinációjára tartanak fenn, feltéve, hogy az állandó üzleti helynek az ilyen tevékenységek kombinációjából adódó teljes tevékenysége előkészítő vagy kiegészítő jellegű.

b) A jelen cikk 4. a) pontja (i) és (ii) alpontjainak alkalmazásában a „szállítás” kifejezés az áruknak csupán a szállítását jelenti, feltéve, hogy az nem rendszeres és nem párosul eladással.

5. Ha egy személy - kivéve a független képviselőt, akire a 6. bekezdés rendelkezései alkalmazandók -, az egyik Szerződő Államban a másik Szerződő Állam vállalkozása érdekében tevékenykedik, akkor úgy kell tekinteni, hogy a vállalkozásnak telephelye van az elsőként említett Szerződő Államban, ha

a) ebben az Államban felhatalmazással rendelkezik - amellyel rendszeresen él - arra, hogy a vállalkozás nevében szerződéseket kössön, kivéve, ha az ilyen személy tevékenysége javaknak és áruknak a vállalkozás részére történő vásárlására korlátozódik; vagy

b) az elsőként említett Államban rendszeresen javak vagy áruk készletét tartja, amelyből rendszeresen kielégít rendelkezéseket a vállalkozás nevében.

6. Az egyik Szerződő Állam vállalkozása nem tekintendő telephellyel bírónak a másik Szerződő Államban csupán azért, mert tevékenységét ebben az Államban alkusz, bizományos vagy más független képviselő útján fejti ki, feltéve, hogy ezek a személyek rendes üzleti tevékenységük keretében járnak el.

7. Az a tény, hogy az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság olyan társaságot ellenőriz, vagy olyan társaság ellenőrzése alatt áll, amely a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű, vagy üzleti tevékenységet fejti ki ebben a másik Államban (akár telephely útján, akár más módon), önmagában még nem teszi egyik társaságot sem a másik telephelyévé.

6. Cikk

Ingtalan vagyontól származó jövedelem

1. Az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban lévő ingatlan vagyonból (beleértve a mezőgazdaságból és az erdőgazdálkodásból származó jövedelmet) élvez, megadóztatható ebben a másik Államban.

2. Az „ingatlan vagyon” kifejezésnek olyan jelentése van, mint amit annak a Szerződő Államnak jogszabályai szerint jelent, amelyikben a szóban forgó vagyon található. Ez a kifejezés minden esetben magában foglalja az ingatlan vagyon tartozékának minősülő vagyont, a mezőgazdasági és erdőgazdálkodási üzemekben használatos berendezéseket és az állatállományt, valamint az olyan jogokat, amelyekre a földtulajdonra vonatkozó magánjogi rendelkezések nyerne alkalmazást, az ingatlan vagyon hasznélvezeti jogát, valamint az ásványlelőhelyek, források és más természeti erőforrások kitermelésének vagy kitermelési jogának ellenértékeként járó változó vagy állandó kifizetésekhez való jogot; hajók és légi járművek nem tekintendők ingatlan vagyonnak.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései kiterjednek az ingatlan vagyon közvetlen használatából, bérbeadásából vagy bármilyen más felhasználási formájából származó jövedelemre.

4. Az 1. és 3. bekezdés rendelkezései kiterjednek a vállalkozás ingatlan vagyonából származó jövedelemre, valamint a szabad foglalkozás gyakorlására szolgáló ingatlan vagyonból származó jövedelemre is.

7. Cikk

Vállalkozási nyereség

1. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának nyeresége csak ebben a Szerződő Államban adóztatható, kivéve, ha a vállalkozás a tevékenységét a másik Szerződő Államban ott lévő telephelye útján fejt ki. Amennyiben a vállalkozás ily módon fejt ki tevékenységét, a vállalkozás nyeresége megadóztatható a másik Államban, de csak olyan mértékben, amilyen mértékben a nyereség ennek a telephelynek tudható be.

2. A 3. bekezdés rendelkezéseinek fenntartásával, ha az egyik Szerződő Állam vállalkozása üzleti tevékenységet fejt ki a másik Szerződő Államban ott lévő telephelye útján, akkor mindkét Szerződő Államban olyan nyereséget kell ennek a telephelynek betudni, amelyet akkor érhetne el, ha teljesen önálló és elkülönült vállalkozásként azonos vagy hasonló tevékenységet végezne azonos vagy hasonló körülmények között, önálló üzleti kapcsolatot fenntartva azzal a vállalkozással, amelynek telephelye.

3. A telephely nyereségének megállapításánál levonhatók azok a költségek, amelyek a telephely működésével kapcsolatban merültek fel, beleértve az üzletvezetési és az általános ügyviteli költségeket, függetlenül attól, hogy abban az Államban merültek-e fel, ahol a telephely található vagy máshol.

4. Amennyiben az információ, amely az illetékes hatóság rendelkezésére áll, nem elegendő annak eldöntésére, hogy mekkora nyereség tudható be egy vállalkozás telephelyének, a jelen cikk nem érinti ezen Állam jogának alkalmazását az illető személy adókötelezettségének az illetékes hatóság egyedi döntéshozatala útján becsléssel történő megállapítására vonatkozóan, feltéve, hogy ezt a jogot, amennyire az illetékes hatóság rendelkezésére álló információk lehetővé teszik, a jelen Megállapodás elveinek megfelelően alkalmazzák.

5. Nem tudható be nyereség a telephelynek csupán azért, mert a telephely javakat vagy árukat vásárol a vállalkozásnak.

6. Az előző bekezdések alkalmazásában a telephelynek betudható nyereséget évről évre azonos módon kell megállapítani, hacsak elégséges és alapos ok nincs az ellenkezőjére.

7. Amennyiben a nyereség olyan jövedelemtételt tartalmaz, amelyekkel a Megállapodás más cikkei külön foglalkoznak, e cikk rendelkezései nem érintik azoknak a cikkeknak a rendelkezéseit.

8. Cikk

Hajózás és légi szállítás

1. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának légi járművek nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséből származó nyeresége csak ebben az Államban adóztatható.

2. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának hajók nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséből származó nyeresége ebben a másik Államban adóztatható, de az ilyen nyereséget a másik Államban terhelő adót csökkenteni kell az ilyen adó 50 százalékának megfelelő összeggel.

3. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései alkalmazandók valamely poolban, közös üzemeltetésben vagy nemzetközi üzemeltetésű szervezetben való részvételből származó nyereségre is.

9. Cikk

Kapcsolt vállalkozások

Amennyiben

a) az egyik Szerződő Állam vállalkozása közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesedik, vagy

b) ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve az egyik Szerződő Állam vállalkozásának és a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesednek,

és bármelyik esetben a két vállalkozás egymás közötti kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolataikra tekintettel olyan feltételekben állapodik meg vagy olyan feltételeket szab, amelyek eltérnek azoktól, amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy az a nyereség, amelyet a vállalkozások egyike e feltételek nélkül elért volna, de e feltételek miatt nem ért el, beszámítható ennek a vállalkozásnak a nyereségébe, és megfelelően megadóztatható.

10. Cikk

Osztalék

1. Az osztalék, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizet, megadóztatható ebben a másik Államban.

2. Ugyanakkor ez az osztalék abban a Szerződő Államban és annak a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint is megadóztatható, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, ha azonban a kedvezményezett az osztalék haszonhúzója, az így megállapított adó nem haladhatja meg:

a) az osztalék bruttó összegének 5 százalékát abban az esetben, ha a kedvezményezett egy olyan társaság, mely az osztalékot fizető társaság tőkéjének legalább 25 százalékát közvetlenül birtokolja;

b) az osztalék bruttó összegének 10 százalékát minden egyéb esetben.

E bekezdés rendelkezései nem érintik a társaság adóztatását arra a nyereségre vonatkozóan, amelyből az osztalékot fizetik.

3. a) A jelenlegi szingapúri szabályozás szerint, ha egy Szingapúrban belföldi illetőségű társaság osztalékot fizet egy Magyarországon belföldi illetőségű személynek, aki az ilyen osztalék haszonhúzója, azt Szingapúrban a nyereség vagy a jövedelem tekintetében fizetendő adón felül nem terheli adó. Ezen bekezdés nem érinti a szingapúri jogszabályok azon rendelkezéseit, mely szerint egy Szingapúrban belföldi illetőségű társaság által fizetett osztalék tekintetében fizetendő adó, amelyből a szingapúri adót levonták, vagy amelyből úgy kell tekinteni, mintha azt levonták volna, módosítható, hivatkozással az osztalék fizetését közvetlenül követő szingapúri adóévnek megfelelő adókulcsra.

b) Amennyiben Szingapúr a Megállapodás aláírása után a Szingapúrban belföldi illetőségű társaság által fizetett osztalékot a társaság nyeresége vagy jövedelme után fizetendő adón felüli adóval terheli, az osztalék ilyen adóval terhelhető, de a Magyarországon belföldi illetőségű haszonhúzó által kapott osztalékot terhelő adó összhangban kell hogy legyen a 2. bekezdés rendelkezéseivel.

4. E cikk alkalmazásában az „osztalék” kifejezés részvényekből, „elsőbbségi” részvényekből, „elsőbbségi” jogokból, bányajegyekből, alapítói részvényekből vagy egyéb, nyereségrészesedést biztosító jogokból - kivéve a követeléseket -, vagy más társasági jogokból eredő olyan jövedelmet jelent, amely annak az Államnak az adójoga szerint, ahol a felosztást végző társaság belföldi illetőségű, a részvényekből származó jövedelemmel azonos adóztatási elbírálás alá esik.

5. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha az osztalék egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki, vagy ebben a másik Államban lévő állandó bázisa segítségével szabad foglalkozást űz, és az érdekeltség, amelynek alapján az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez

vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezéseit kell, az esettől függően, alkalmazni.

6. Ha az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság nyereséget vagy jövedelmet élvez a másik Szerződő Államból, ez a másik Állam nem adóztathatja meg a társaság által kifizetett osztalékot, kivéve, ha az osztalékot ebben a másik Államban belföldi illetőségű személynek fizetik, vagy ha az érdekeltség, amelynek alapján az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a másik Államban lévő telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik, sem pedig a társaság fel nem osztott nyereségét nem terhelheti a társaság fel nem osztott nyereségére megállapított adóval, még akkor sem, ha a kifizetett osztalék vagy a fel nem osztott nyereség egészen vagy részben ebben a másik Államban keletkező nyereségből vagy jövedelemből áll.

7. a) Magyarországról származónak kell tekinteni az osztalékot, ha azt Magyarországon belföldi illetőségű társaság fizeti.

b) Szingapúrból származónak kell tekinteni az osztalékot:

(i) ha azt Szingapúrban belföldi illetőségű társaság fizeti, vagy

(ii) ha azt Malájziában belföldi illetőségű társaság fizeti Szingapúrból származó nyereségből, és amely Szingapúrban keletkezett osztaléknak minősül a Szingapúr és Malázia között 1968. december 26-án aláírt kettős adóztatás elkerüléséről szóló megállapodás szerint.

8. Bármely Szerződő Állam Kormánya mentesül az adózás alól a másik Szerződő Államban lévő részvénytársaságnak részvényeiből származó osztalék tekintetében. Nem adható meg ez a mentesség azonban nem közcélból tartott részvények tekintetében, és ha a részesedés meghatározó részesedés.

9. A 8. bekezdés alkalmazásában a „Kormány” kifejezés:

a) Magyarország esetében Magyarország Kormányát jelenti, és magában foglalja:

(i) a Magyar Nemzeti Bankot,

(ii) közjogi testületet, helyi hatóságot vagy bármely más intézményt, amelynek tulajdonosa teljesen vagy nagyrészt Magyarország Kormánya, aszerint, ahogy a Szerződő Államok illetékes hatóságai időről időre megegyeznek.

b) Szingapúr esetében Szingapúr Kormányát jelenti, és magában foglalja:

(i) Szingapúr Monetáris Hatóságát, a Deviza Biztosok Tanácsát és a Szingapúr Kormánya Befektetési Részvénytársaságot,

(ii) bármely céget vagy szervezetet, amelyet azért hoztak létre, hogy Szingapúr Kormányának tartalékait befektesse,

(iii) közjogi testületet, helyi hatóságot vagy bármely más intézményt, amelynek tulajdonosa teljesen vagy nagyrészt Szingapúr Kormánya, aszerint, ahogy a Szerződő Államok illetékes hatóságai időről időre megegyeznek.

11. Cikk

Kamat

1. A kamat, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, és amelyet a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetnek, megadóztatható ebben a másik Államban.

2. Az ilyen kamat azonban abban a Szerződő Államban is, amelyben keletkezik, annak jogszabályai szerint megadóztatható, ha azonban a kedvezményezett az ilyen kamat hasznosítója, az így megállapított adó nem haladhatja meg a kamat bruttó összegének 5%-át.

3. A 2. bekezdés rendelkezéseire való tekintet nélkül,

a) a kamat, amelyet az egyik Szerződő Állam Kormánya a másik Szerződő Államból kap, mentesül az adózás alól a másik Szerződő Államban; és

b) a kamat, amelyet az egyik Szerződő Állam bankja kap, és ez a bank a kamat hasznosítója is, mentesül az adózás alól a másik Szerződő Államban, ha a kamat fizetője a másik Szerződő Állam egyik bankja.

4. A 3. a) bekezdés alkalmazásában a „Kormány” kifejezés:

a) Szingapúr esetében Szingapúr Kormányát jelenti, és magában foglalja:

(i) Szingapúr Monetáris Hatóságát;

(ii) a Deviza Biztosok Tanácsát;

(iii) a Szingapúr Kormánya Befektetési Részvénytársaságot, és

(iv) bármely intézményt, amelynek tulajdonosa teljesen vagy nagyrészt Szingapúr Kormánya, aszerint, ahogy a Szerződő Államok illetékes hatóságai időről időre megegyeznek.

b) Magyarország esetében Magyarország Kormányát jelenti, és magában foglalja:

(i) a Magyar Nemzeti Bankot,

(ii) a Magyar Export Hitel Biztosítási Rt.-t, és

(iii) bármely intézményt, amelynek tulajdonosa teljesen vagy nagyrészt Magyarország Kormánya, aszerint, ahogy a Szerződő Államok illetékes hatóságai időről időre megegyeznek.

5. E cikk alkalmazásában a „kamat” kifejezés mindenfajta követelésből származó jövedelmet jelent, akár van jelzáloggal biztosítva, akár nem, és akár ad jogot az adós nyereségéből való részesedésre, akár nem, és magában foglalja különösen az állami értékpapírokból származó jövedelmet, a kötvényekből és az adósságlevelekből származó jövedelmet, beleértve az ilyen értékpapírokhoz, kötvényekhez vagy adósságlevelekhez kapcsolódó prémiumokat és díjakat.

6. Az 1. és 2. bekezdések rendelkezései nem alkalmazandók, ha a kamat egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben a kamat keletkezik, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet folytat, vagy ott lévő állandó bázisa segítségével szabad foglalkozást űz ebben a másik Államban, és a követelés, amely után a kamatot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezéseit kell, az esettől függően, alkalmazni.

7. A kamat akkor tekintendő az egyik Szerződő Államban keletkezettnek, ha azt a Szerződő Állam Kormánya, annak politikai egysége, helyi hatósága, közjogi testülete vagy ott belföldi illetőségű személy fizeti. Ha azonban a kamatot fizető személy, akár belföldi illetőségű az egyik Szerződő Államban, akár nem, telephellyel vagy állandó bázissal rendelkezik az egyik Szerződő Államban, amellyel kapcsolatban a tartozás, amely után a kamatot fizetik, felmerült, és ezt a kamatot ez a telephely vagy állandó bázis viseli, akkor ezt a kamatot úgy kell tekinteni, mint ami abban az Államban keletkezett, ahol a telephely vagy állandó bázis van.

8. Ha a kamatot fizető személy és a kamat haszonhúzója közötti, vagy kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a kamat összege ahhoz a követeléshez viszonyítva, amely után kifizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a kamatot fizető személy és a kamat haszonhúzója ilyen kapcsolatok hiányában megállapodtak volna, e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint adóztatható marad a Megállapodás egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.

12. Cikk

Jogdíj

1. A jogdíj, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, és amelyet a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetnek, megadóztatható ebben a másik Államban.

2. Az ilyen jogdíj azonban abban a Szerződő Államban is, ahol keletkezik, annak az Államnak a jogszabályai szerint megadóztatható, ha azonban a kedvezményezett a jogdíj haszonhúzója, az így számított adó nem haladhatja meg a jogdíj bruttó összegének 5 százalékát. A Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik e korlátozás alkalmazási módját.

3. E cikk alkalmazásában a „jogdíj” kifejezés minden olyan jellegű térítést jelent, amelyet irodalmi, művészeti vagy tudományos alkotások (beleértve a mozifilmeket, a televíziós és rádiós közvetítések céljára készült filmeket és szalagokat) mindenfajta szabadalmat, védjegy, ipari minta vagy modell, terv, titkos formula vagy eljárás felhasználásának vagy felhasználási jogának ellenértékeként fizetnek ki, valamint az ipari, kereskedelmi vagy tudományos berendezések használatáért vagy használati jogáért, vagy ipari, kereskedelmi vagy tudományos tapasztalatok közléséért kapott térítést.

4. Az 1. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha a jogdíj egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója üzleti tevékenységet folytat ott lévő telephelye révén abban a másik Szerződő Államban, amelyben a jogdíj keletkezik, vagy ott lévő állandó bázisa segítségével szabad foglalkozást űz, és a jog vagy vagyoni érték, amely után a jogdíjat fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezéseit kell, az esettől függően, alkalmazni.

5. A jogdíj akkor tekintendő az egyik Szerződő Államban keletkezettnek, ha azt maga az Állam, annak politikai egysége, helyi hatósága, közjogi testülete, illetőleg ott belföldi illetőségű személy fizeti. Ha azonban a jogdíjat fizető személy, akár belföldi illetőségű az egyik Szerződő Államban, akár nem, telephellyel vagy állandó bázissal rendelkezik

az egyik Szerződő Államban, amellyel kapcsolatban a jogdíj fizetésekre vonatkozó kötelezettség felmerült, és ezt a jogdíjat ez a telephely vagy állandó bázis viseli, akkor ezt a jogdíjat úgy kell tekinteni, mint ami abban a Szerződő Államban keletkezett, ahol a telephely vagy állandó bázis van.

6. Ha a kifizető és a jogdíj hasznahúzója közötti, vagy a kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a jogdíj összege ahhoz a használathoz, joghoz vagy információhoz viszonyítva, amely után kifizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a jogdíjat fizető személy és a jogdíj hasznahúzója ilyen kapcsolatok hiányában megállapodtak volna, e cikk rendelkezéseit csak az utóbbi összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint adóztható marad, a Megállapodás egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.

13. Cikk

Tulajdon elidegenítéséből származó nyereség

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy másik Szerződő Államban fekvő, a 6. Cikkben meghatározott ingatlantulajdon elidegenítéséből származó nyeresége megadóztatható ebben a másik Államban.

2. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban lévő telephelyéhez tartozó üzleti vagyონ részét képező ingó vagyón, valamint az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy számára a másik Szerződő Államban szabad foglalkozás gyakorlása céljára rendelkezésre álló ingó vagyontárgy elidegenítéséből származó nyereség megadóztatható ebben a másik Államban, beleértve az ilyen telephely (egyedül vagy az egész vállalkozással együtt történő) elidegenítéséből vagy az ilyen állandó bázis elidegenítéséből származó nyereséget is.

3. A nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajók vagy légi járművek, valamint az ilyen hajók vagy légi járművek üzemeltetését szolgáló ingó vagyontárgyak elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztható, amelyben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

4. Az 1., 2. és 3. bekezdésekben említett vagyontárgyakon kívüli vagyón elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztható, amelyben az elidegenítő belföldi illetőségű.

14. Cikk

Önálló tevékenység

1. Az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű természetes személy szakmai szolgáltatásokból vagy egyéb önálló jellegű tevékenységből élvez, csak ebben az Államban adóztható, kivéve az alábbi körülmények fennállása esetén, amikor is az ilyen jövedelem megadóztatható a másik Szerződő Államban is:

a) ha a személy rendszeresen rendelkezésére álló állandó bázisa van a másik Szerződő Államban a tevékenység folytatása céljából; ebben az esetben csak olyan mértékben adóztható a személy ebben a másik Szerződő Államban, amilyen mértékben jövedelme ennek az állandó bázisnak tudható be; vagy

b) ha a személy egyfolytában vagy megszakításokkal összesen 183 napnál többet tölt a másik Szerződő Államban bármely vonatkozó 12 hónapos időszakon belül; ebben az esetben csak olyan mértékben adóztható a személy ebben a másik Szerződő Államban, amilyen mértékben jövedelme ebben a másik Államban kifejtett tevékenységből származik.

2. A „szakmai szolgáltatás” kifejezés magában foglalja különösen az önálló tudományos, irodalmi, művészeti, nevelési és oktatási tevékenységet, valamint az orvosok, sebészek, ügyvédek, mérnökök, építészek, fogorvosok és könyvszakértők önálló tevékenységét.

15. Cikk

Nem önálló munka

1. A 16., 18., 19. és 21. Cikk rendelkezéseinek fenntartásával a bér, a fizetés és más hasonló térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy nem önálló munkára tekintettel kap, csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a munkavégzés a másik Szerződő Államban történik. Amennyiben a munkát ott végzik, az abból származó térítés megadóztatható ebben a másik Államban.

2. Az 1. bekezdés rendelkezéseire való tekintet nélkül az a térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban végzett nem önálló munkára tekintettel kap, csak az elsőként említett Államban adóztatható, amennyiben az alábbi feltételek együttesen fennállnak:

a) a kedvezményezett egyfolytában vagy megszakításokkal nem tölt összesen 183 napnál többet bármilyen 12 hónapos időtartamon belül a másik Államban, és

b) a térítést olyan munkáltató fizeti, vagy olyan munkáltató nevében fizetik, aki nem belföldi illetőségű a másik Államban, és

c) a térítést nem a munkáltatónak a másik Államban lévő telephelye vagy állandó bázisa viseli.

3. Tekintet nélkül e cikk előző rendelkezéseire, az egyik Szerződő Állam vállalkozása által nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajó vagy légi jármű fedélzetén végzett nem önálló munkára tekintettel kapott térítés csak ebben a Szerződő Államban adóztatható.

16. Cikk

Igazgatók tiszteletdíja

Az igazgatók tiszteletdíja és más hasonló fizetés, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság igazgatótanácsának vagy más hasonló testületének tagjaként kap, megadóztatható ebben a másik Államban.

17. Cikk

Művészek és sportolók

1. Tekintet nélkül a 14. és 15. Cikk rendelkezéseire, az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy előadóművészként, úgymint színpadi, film-, rádiós vagy televíziós művészként vagy zenészként vagy sportolóként élvez a másik Szerződő Államban ilyen minőségben kifejtett személyes tevékenységéből, megadóztatható ebben a másik Szerződő Államban.

2. Amennyiben az előadóművész vagy sportoló ilyen minőségben személyesen kifejtett tevékenységével kapcsolatos jövedelem nem az előadóművésznél vagy sportolónál magánál, hanem egy másik személynél jelentkezik, akkor ez a jövedelem a 7., 14. és a 15. Cikk rendelkezéseire való tekintet nélkül megadóztatható abban a Szerződő Államban, amelyben az előadóművész vagy a sportoló tevékenységét kifejti.

3. Tekintet nélkül e cikk 1. és 2. bekezdésének rendelkezéseire, az e cikkben említett jövedelem adómentes abban a Szerződő Államban, amelyben az előadóművész vagy sportoló tevékenységét kifejti, ha ezt a tevékenységet teljesen vagy jelentős részben bármelyik Szerződő Állam Kormányának, helyi hatóságának vagy közjogi testületeinek a közpénzeiből támogatják, vagy a Szerződő Államok közötti kulturális egyezmény vagy megállapodás keretében fejti ki.

18. Cikk

Nyugdíjak

A 19. Cikk 2. bekezdésében foglalt rendelkezések fenntartásával a nyugdíj és más hasonló térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetnek korábbi nem önálló munkára tekintettel, megadóztatható ebben az Államban.

19. Cikk

Közszolgálat

1. a) Az olyan nem nyugdíj jellegű térítés, amelyet az egyik Szerződő Állam, annak politikai egysége vagy közjogi testülete vagy helyi hatósága fizet ki egy magánszemélynek olyan szolgálatért, amelyet ezen Államnak, egységének vagy közjogi testületének vagy helyi hatóságainak teljesített, csak ebben a Szerződő Államban adóztatható.

b) Ez a térítés azonban csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a szolgálatot ebben az Államban teljesítették, és a magánszemély ebben az Államban olyan belföldi illetőségű személy, aki

(i) ennek az Államnak az állampolgára, vagy

(ii) nem kizárólag a szolgálat teljesítése céljából lett ebben az Államban belföldi illetőségű.

2. a) Minden olyan nyugdíj, amelyet az egyik Szerződő Állam, annak politikai egysége vagy közjogi testülete vagy helyi hatósága fizet ki, vagy az általuk létrehozott alapokból fizetnek ki egy magánszemélynek olyan szolgálatért, amelyet ezen Államnak, politikai egységeinek vagy közjogi testületeinek vagy hatóságainak teljesített, csak ebben az Államban adóztatható.

b) Az ilyen nyugdíj azonban megadóztatható a másik Szerződő Államban, ha a magánszemély ebben a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű és ennek az Államnak állampolgára is.

3. A 15., 16. és 18. Cikk rendelkezései alkalmazandók az olyan térítésekre és nyugdíjakra, amelyeket az egyik Szerződő Állam, politikai egysége vagy közjogi testülete vagy helyi hatóságai által folytatott üzleti tevékenységgel kapcsolatosan teljesített szolgálatért fizetnek ki.

20. Cikk

Tanulók és gyakornokok

Az a természetes személy, aki közvetlenül a másik Szerződő Államban tett látogatása előtt az egyik Szerződő Államban belföldi illetőséggel bírt és a másik Szerződő Államban öt évet meg nem haladó ideig tartózkodik, kizárólag

a) mint az ebben a másik Szerződő Államban levő, elismert egyetem, főiskola vagy iskola tanulója,

b) mint kormányzati, vallási, jótékonyági, tudományos, irodalmi vagy oktatási szervezettől elsősorban tanulmány, kutatás vagy szakmai képzés célját szolgáló ösztöndíj, ellátmány vagy díj kedvezményezettje, vagy

c) mint üzleti gyakornok,

mentes az adó alól ebben a másik Szerződő Államban: (i) az ellátása, oktatása, tanulmányai, kutatásai vagy szakmai képzése céljára külföldről származó átutalások tekintetében, (ii) az ilyen ösztöndíj, ellátmány vagy díj összege tekintetében, és (iii) a 3600 szingapúri dollárt vagy 150 000 forintot meg nem haladó, vagy olyan összegű térítés tekintetében, amilyen összegben időről időre a Szerződő Államok illetékes hatóságai megegyeznek, amelyet bármely naptári évben kap az ebben a másik Szerződő Államban teljesített személyes szolgálatért; feltéve, hogy a 3600 szingapúri dollárt vagy 150 000 forintot meghaladó rész ennek a másik Államnak a joga szerint adóztatható marad, a Megállapodás egyéb rendelkezéseinek figyelembevételével.

21. Cikk

Tanárok, egyetemi tanárok és kutatók

1. Az a magánszemély, aki az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű volt a másik Szerződő Államban tett látogatását közvetlenül megelőzően, és aki valamely egyetem, felsőoktatási intézmény vagy más hasonló oktatási egység meghívása alapján látogat a másik Államba két évnél nem hosszabb időszakra, kizárólag abból a célból, hogy oktasson vagy kutasson, illetőleg mindkét tevékenységet folytassa az ilyen oktatási intézményben, mentesül minden az ilyen oktatásért vagy kutatásért járó térítés utáni adó alól ebben a másik Államban.

2. E cikk rendelkezései nem terjednek ki a kutatásból származó jövedelemre, ha a vállalt kutatás elsősorban meghatározott személy vagy személyek magánérdekét szolgálja.

22. Cikk

Egyéb jövedelem

A Megállapodás előző cikkeiben kifejezetten nem tárgyalt jövedelemtítelek, melyek az egyik Szerződő Államban keletkeznek, megadóztathatók ebben az Államban.

23. Cikk

A kedvezmények korlátozása

1. Ahol a Megállapodás úgy rendelkezik (más feltételek fennállása mellett vagy azok nélkül), hogy a magyarországi forrásból származó jövedelem az adózás alól mentes Magyarországon, vagy csökkentett adókulccsal adózik, és a Szingapúrban hatályos jogszabályok szerint az említett jövedelem arra az összegre tekintettel esik adózás alá, amelyet Szingapúrban utalnak, vagy ott kapnak, és nem a jövedelem teljes összegére tekintettel, akkor Magyarországon a jelen Megállapodásban megengedett adó alóli mentesítés vagy az adó csökkentése a jövedelemnek csak azon részére vonatkozik, amelyet Szingapúrba utalnak vagy ott kapnak.

2. Ez a korlátozás azonban nem vonatkozik azon jövedelemre, amelyet Szingapúr Kormánya vagy Szingapúr illetékes hatósága által a jelen bekezdés céljára jóváhagyott bármely személy kap. A „Szingapúr Kormánya” kifejezés magában foglalja annak ügynökségeit és közjogi testületeit.

24. Cikk

A kettős adóztatás elkerülésének módszerei

1. A Szerződő Államok saját jogszabályai irányadók a jövedelem adóztatására az adott Államban, kivéve ahol a jelen Megállapodás kifejezetten az ellenkezőjéről rendelkezik. Ahol a jövedelem mindkét Szerződő Államban adóköteles, a kettős adóztatást a jelen cikk 2. bekezdése szerint kell elkerülni.

2. a) Magyarországon a kettős adóztatást a következőképpen kell elkerülni:

(i) amennyiben a Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelmet élvez, amely a Megállapodás rendelkezéseivel összhangban Szingapúrban adóztatható, Magyarország az (ii) és (iii) pontokban foglalt rendelkezések fenntartásával mentesíti az ilyen jövedelmet az adózás alól;

(ii) amennyiben a Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelemtíteleket élvez, amelyek a 10., 11. és 12. Cikk rendelkezéseivel összhangban Szingapúrban adóztathatók, Magyarország lehetővé teszi az ilyen belföldi illetőségű személy jövedelmét terhelő adóból azon összeg levonását, amely megegyezik a Szingapúrban megfizetett adóval. Az így levont összeg azonban nem haladhatja meg a levonás előtt számított adónak azt a részét, amely a Szingapútból származó ilyen jövedelemtítelekre esik;

(iii) ha ezen Megállapodás bármelyik rendelkezésével összhangban a Magyarországon belföldi illetőségű személy által élvezett jövedelem Magyarországon mentesül az adó alól, Magyarország mindazonáltal az ilyen belföldi illetőségű személy többi jövedelme utáni adó kiszámításánál figyelembe veheti a mentesített jövedelmet.

b) Szingapúrban a kettős adóztatást a következőképpen kell elkerülni:

Tekintettel Szingapúr azon jogszabályaira, melyek megengedik a Szingapúrtól különböző bármely országban fizetendő adó levonását a szingapúri adóból, a magyarországi forrásból származó jövedelem tekintetében fizetendő magyar adó akár közvetlenül, akár levonással beszámítható az ezen jövedelem tekintetében fizetendő szingapúri adóba. Amennyiben az ilyen jövedelem osztlék, melyet egy Magyarországon belföldi illetőségű társaság fizet egy Szingapúrban belföldi illetőségű társaságnak, és ez az osztléket fizető társaságnak legalább 25 százalékát birtokolja, a beszámításnál figyelembe kell venni azt a társaságnak azon jövedelme tekintetében fizetendő magyar adót, melyből az osztléket fizetik. A beszámított összeg azonban nem haladhatja meg a levonás előtt számított szingapúri adónak azt a részét, amely az ilyen jövedelemtítelekre esik.

3. E cikk 2. b) pontja értelmében azok az adók, amelyeket Szingapúrban elengedtek, vagy mérsékeltek a Szingapúr gazdasági fejlődésének elősegítését ösztönző különleges jogszabályok, vagy más olyan rendelkezések alapján, amelyeket később vezetnek be Szingapúrban ezen jogszabályok módosítása vagy kiegészítése céljából vagy ennek a Megállapodásnak a rendelkezései alapján, úgy tekintendők, mint amelyeket megfizettek, és ahol alkalmazható, beszámíthatók Magyarországon annak az adónak megfelelő összegben, amelyet akkor fizettek volna, ha ilyen elengedés vagy mérséklés nem történt volna.

25. Cikk

Egyenlő elbánás

1. Az egyik Szerződő Állam állampolgárai nem vehetők a másik Szerződő Államban olyan adózás vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy megterhelőbb, mint az az adózás vagy azzal összefüggő kötelezettség, amelynek a másik Állam állampolgárai hasonló körülmények között alá vannak vagy alá lehetnek vetve.

2. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban lévő telephelye nem adóztatható kedvezőtlenebbül ebben a másik Szerződő Államban, mint e másik Szerződő Állam azonos tevékenységet folytató vállalkozásai.

3. Ez a cikk nem értelmezendő oly módon, mintha az egyik Szerződő Állam köteles lenne

a) a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személyek számára bármilyen olyan személyi kedvezményt, mentességet vagy levonást biztosítani az adózás területén, mint amilyeneket a saját területén belföldi illetőségű személynek biztosít, vagy

b) a másik Szerződő Állam állampolgárai számára olyan személyi kedvezményt, mentességet vagy levonást biztosítani az adózás területén, mint amilyeneket nem ebben a Szerződő Államban belföldi illetőségű saját állampolgárainak vagy ennek a Szerződő Államnak adójogában meghatározott más magánszemélyeknek biztosít,

c) a másik Szerződő Állam állampolgárainak, akik ebben a Szerződő Államban belföldi illetőségűek, bármilyen mentességet vagy levonást biztosítani bármilyen formában, beleértve a saját állampolgárainak polgári kötelezettségeik és állandó lakhelyük alapján meghatározott adókulcsát.

4. Az egyik Szerződő Állam olyan vállalkozása, amelynek tőkéje egészben vagy részben, közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű egy vagy több személy tulajdonában vagy ellenőrzése alatt van, nem vethető az elsőként említett Szerződő Államban olyan adózás vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy megterhelőbb, mint az az adózás és azzal összefüggő kötelezettségek, amelyeknek az elsőként említett Állam más hasonló vállalkozásai alá vannak vagy alá lehetnek vetve.

5. Amennyiben az egyik Szerződő Állam nemzeti politikájának és feltételeinek megfelelően gazdasági fejlődése elősegítésének érdekében adóösztönzőket biztosít állampolgárainak, az nem értelmezhető a jelen cikk szerinti hátrányos megkülönböztetésnek.

6. E cikkben az „adózás” kifejezés csak a Megállapodás hatálya alá tartozó adókat jelenti.

26. Cikk

Egyeztető eljárás

1. Ha az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy véleménye szerint az egyik vagy mindkét Szerződő Állam illetékes hatóságának intézkedése olyan adóztatást eredményez vagy eredményezhet a későbbiekben számára, amely nincs összhangban a Megállapodás rendelkezéseivel, úgy az illető Állam belső jogszabályaiban biztosított jogorvoslati lehetőségektől függetlenül az ügyet annak a Szerződő Államnak az illetékes hatósága elé terjesztheti, amelyikben belföldi illetőségű, vagy ha ügyére a 25. Cikk 1. bekezdése vonatkozik, annak a Szerződő Államnak az illetékes hatósága elé, amelynek állampolgára. Az ügyet a Megállapodás rendelkezéseivel összhangban nem lévő adóztatást eredményező intézkedésről szóló első értesítéstől számított 3 éven belül kell előterjeszteni.

2. Az illetékes hatóság, amennyiben a kifogást megalapozottnak találja, és önmaga nem képes kielégítő megoldást találni, törekedni fog arra, hogy az ügyet a másik Szerződő Állam illetékes hatóságával együtt kölcsönös egyetértéssel rendezze úgy, hogy elkerüljék az olyan adóztatást, amely nem áll összhangban az Egyezményvel. Az így létrejött megállapodást a Szerződő Államok belső jogszabályaiban előírt határidőktől függetlenül végre kell hajtani.

3. A Szerződő Államok illetékes hatóságai törekedni fognak arra, hogy a Megállapodás értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatos nehézségeket és kétségeket kölcsönös egyetértéssel oldják fel. Közös tanácskozásokat tarthatnak annak érdekében, hogy olyan esetekben is elkerüljék a kettős adóztatást, amelyekről a Megállapodás nem rendelkezik.

4. A Szerződő Államok illetékes hatóságai az előző bekezdések szellemében létrehozandó megállapodás elérése céljából közvetlenül érintkezhetnek egymással. Amennyiben szóbeli véleménycsere az egyetértés elérése érdekében célszerűnek látszik, úgy az ilyen véleménycsere lefolytatható olyan bizottságban, amely a Szerződő Államok illetékes hatóságainak képviselőiből áll.

Az MLI alábbi, VI. része alkalmazandó az Egyezményre :

AZ MLI VI: RÉSZE (VÁLASZTOTTBÍRÓSÁGI ELJÁRÁS)

Az MLI 19. cikke (Kötelező erejű választottbíróági eljárás)

1. Amennyiben:

a) a jelen Egyezmény 25 cikk 1. bekezdése alapján egy személy előterjesztette egy ügyet a szerződő joghatóság illetékes hatósága előtt az alapján, hogy az egyik vagy mindkét szerződő joghatóság intézkedései az adott személyre nézve olyan adóztatáshoz vezettek, amely nem felel meg a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény rendelkezéseinek (ahogy azt az Egyezmény módosíthatja); és

b) az illetékes hatóságok nem tudnak megállapodásra jutni az adott ügy megoldása tekintetében a jelen Egyezmény 26. cikke alapján három éven belül, amely - esettől függően - a 8. vagy 9. bekezdésben meghatározott kezdőnaptól indul (hacsak ezen időszak letelte előtt a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai nem egyeztek meg eltérő időszakban az adott ügygel kapcsolatban, és értesítették erről a megállapodásról az ügyet előterjesztő személyt),

az ügygel kapcsolatban felmerült minden megoldatlan kérdést, ha a személy írásban ezt kéri, választottbíróági eljárásnak kell alávetni a jelen részben leírt módon a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai által a 10. bekezdés rendelkezései alapján egyeztetett szabályoknak vagy eljárásnak megfelelően..

2. Amennyiben egy illetékes hatóság felfüggesztette az 1. bekezdésben említett kölcsönös egyeztető eljárást egy vagy több azonos kérdésre vonatkozó, bíróság vagy közigazgatási bíróság előtt folyó ügy miatt, akkor az 1. bekezdés b) albekezdésben meghatározott időszak szünetel, amíg a bíróság vagy a közigazgatási bíróság jogerős határozatot nem hoz, vagy amíg fel nem függesztik vagy vissza nem vonják az ügyet. Továbbá amennyiben az ügyet előterjesztő személy és az illetékes hatóság megegyeznek a kölcsönös egyeztető eljárás felfüggesztésében, az 1. bekezdés b) albekezdésében meghatározott időszak szünetel addig, amíg a felfüggesztésnek véget nem vetnek.

3. Amennyiben mindkét illetékes hatóság egyetért abban, hogy az ügy által közvetlenül érintett személy nem nyújtotta be időben a bármelyik illetékes hatóság által az 1. bekezdés b) albekezdésében meghatározott időszak kezdetét követően kért további lényeges információkat, akkor az 1. bekezdés b) albekezdésében meghatározott időszak azzal az idővel meghosszabbodik, amely megfelel az információ bekérésének napjával kezdődő és az információ rendelkezésre bocsátásának napjával végződő időszaknak.

4.a) A választottbíróági eljárást terjesztett kérdésekre vonatkozó választottbíróági döntést az 1. bekezdésben említett, az ügyre vonatkozó kölcsönös megállapodáson keresztül kell végrehajtani. A választottbíróági döntés végleges.

b) választottbíróági döntés az alábbi esetek kivételével a szerződő joghatóságokra nézve kötelező érvényű:

i) ha az ügy által közvetlenül érintett személy nem fogadja el a választottbíróági döntést végrehajtó kölcsönös megállapodást. Ilyen esetben az ügy nem jogosult további megfontolásra az illetékes hatóságok részéről. Az ügyben hozott választottbíróági döntést végrehajtó kölcsönös megállapodás nem tekinthető elfogadottnak az ügy által közvetlenül érintett személy által, amennyiben az ügy által közvetlenül érintett bármely személy a kölcsönös megállapodásról szóló értesítés részére történő elküldését követő 60 napon belül nem vonja vissza a választottbíróági döntést végrehajtó kölcsönös megállapodásban megoldott összes kérdés bármilyen bíróság vagy közigazgatási bíróság általi megfontolásra irányuló kérelmét, illetve nem szünteti meg más módon az ilyen kérelemre vonatkozó, folyamatban lévő összes bírósági és közigazgatási eljárást a kölcsönös megállapodásnak megfelelő módon.

ii) ha az egyik szerződő joghatóság bíróságának jogerős határozata alapján érvénytelen a választottbíróági döntés. Ilyen esetben a választottbíróági eljárásra irányuló 1. bekezdés szerinti kérelem nem tekintendő benyújtottnak, és a választottbíróági eljárás nem tekintendő lefolytatottnak (kivéve a 21. cikk [A választottbíróági eljárásokkal kapcsolatos titoktartás] és a 25. cikk [A választottbíróági eljárások költségei] alkalmazásában). Ilyen

esetben a választottbírói eljárásra irányuló új kérelmet lehet benyújtani, hacsak az illetékes hatóságok meg nem egyeznek abban, hogy ilyen új kérelemnek nincs helye.

iii) ha az ügy által közvetlenül érintett személy a választottbírói döntést végrehajtó kölcsönös megállapodásban rendezett kérdésekkel kapcsolatban bármilyen bíróság vagy közigazgatási bíróság előtt peres eljárást folytat.

5. Az az illetékes hatóság, amely az 1. bekezdés a) albekezdésében leírt módon megkapta a kölcsönös egyeztető eljárás megindítására irányuló kérelmet, a kérelem beérkezését követő két naptári hónapon belül:

- a) értesítést küld az ügyet elterjesztő személynek arról, hogy megkapta a kérelmet; és
- b) értesítést küld a kérésről a másik szerződő joghatóság illetékes hatóságának a kérelem másolatával együtt.

6. Az illetékes hatóság a kölcsönös egyeztető eljárásra irányuló kérelem (vagy a másik szerződő joghatóság illetékes hatósága által küldött másolata) beérkezését követő három naptári hónapon belül vagy:

- a) értesíti az ügyet előterjesztő személyt és a másik illetékes hatóságot arról, hogy megkapta az ügy érdemi megfontolásához szükséges információkat; vagy
- b) ebből a célból további információkat kér az adott személytől.

7. Amennyiben a 6. bekezdés b) albekezdésének megfelelően egyik vagy mindkét illetékes hatóság az ügy érdemi megfontolásához szükséges további információkat kért attól személytől, aki előterjesztette az ügyet, a további információt kérő illetékes hatóság az adott személy által elküldött további információk megérkezését követő három naptári hónapon belül értesíti az adott személyt és a másik illetékes hatóságot arról, hogy vagy:

- a) megkapta a kért információkat; vagy
- b) továbbra is hiányzik a kért információk egy része.

8. Amennyiben egyik illetékes hatóság sem kért további információkat a 6. bekezdés b) albekezdésének megfelelően, az 1. bekezdésben említett kezdődatum a következő időpontok közül a korábbi:

- a) az az időpont, amelyen mindkét illetékes hatóság értesítette az ügyet előterjesztő személyt a 6. bekezdés a) albekezdésének megfelelően; és
- b) az az időpont, amely a másik szerződő joghatóság illetékes hatósága részére szóló, az 5. bekezdés b) albekezdés szerinti értesítést három naptári hónappal követi.

9. Amennyiben további információk bekérésére került sor a 6. bekezdés b) albekezdésének megfelelően, az 1. bekezdésben említett kezdődatum a következő időpontok közül a korábbi:

- a) az későbbi időpont, amelyen a további információkat kérő illetékes hatóság értesítette az ügyet előadó személyt és a másik illetékes hatóságot a 7. bekezdés a) albekezdésének megfelelően; és
- b) az az időpont, amely három naptári hónappal követi azt a napot, amikor mindkét illetékes hatóság megkapta az ügyet előterjesztő személytől a mindkét illetékes hatóság által kért összes információt.

Ha azonban egyik vagy mindkét illetékes hatóság a 7. bekezdés b) albekezdésében említett értesítést küld, akkor ezt az értesítést további információra irányuló kérésnek kell tekinteni a 6. bekezdés b) albekezdésének megfelelően.

10. A szerződő joghatóságok illetékes hatóságai kölcsönös megállapodás útján (a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény kölcsönös egyeztető eljárásáról szóló cikkének megfelelően) rendezik az ebben a részben szereplő rendelkezések alkalmazásának módját, beleértve azt a minimális információt is, amely az egyes illetékes hatóságok számára szükséges az ügy érdemi megfontolásához. Az ilyen megállapodás megkötésére az előtt az időpont előtt kerül sor, amelyen egy ügy megoldatlan kérdéseit legkorábban választottbírói eljárás elé lehet terjeszteni, és a megállapodást ezt követően időről időre módosítani lehet.

12. Tekintet nélkül a jelen Egyezmény bármely más cikkének rendelkezéseire:

- a) nem lehet választottbírói eljárás elé terjeszteni az egyébiránt a jelen Egyezményben meghatározott választottbírói eljárás hatálya alá tartozó, kölcsönös egyeztető eljárás során felmerülő megoldatlan kérdést, ha bármelyik szerződő joghatóság bírósága vagy közigazgatási bírósága korábban már döntést hozott ebben a kérdésben;
- b) ha bármikor - a választottbírói eljárásra irányuló kérelem benyújtása után és az előtt, hogy a választottbírói testület közölte volna a döntését a szerződő joghatóságok illetékes hatóságaival - döntés születik egyik szerződő joghatóság bírósága vagy közigazgatási bírósága részéről a kérdést illetően, akkor a választottbírói eljárás megszűnik.

Az MLI 20. cikke (A választottbírók kinevezése)

1. Amennyiben a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai eltérő szabályokban nem állapodnak meg, jelen rész tekintetében a 2-4. bekezdéseket kell alkalmazni.

2. A választottbírói testület tagjainak kinevezésére a következő szabályok vonatkoznak:

a) A választottbírói testület három, nemzetközi adóügyekben szakértelemmel vagy tapasztalattal rendelkező egyéni tagból áll.

b) A választottbírói eljárásra irányuló, a 19. cikk (Kötelező erejű választottbírói eljárás) 1. bekezdésének megfelelő kérelem időpontjától számított 60 napon belül mindkét illetékes hatóság kinevez egy testületi tagot. Az ekképpen kinevezett két testületi tag a kinevezések időpontja közül a későbbitől számított 60 napon belül kinevez egy harmadik tagot, aki a választottbírói testület elnöki tisztségét látja el. Az elnök nem lehet állampolgára egyik szerződő joghatóságnak sem vagy azokban belföldi illetőséggel bíró személy.

c) A választottbírói testületbe kinevezett minden egyes tagnak pártatlannak és a szerződő joghatóságok illetékes hatóságaitól, adóhatóságaitól, pénzügyminisztériumaitól és az ügy által közvetlenül érintett összes személytől (és az ő tanácsadóiktól) függetlennek kell lennie a kinevezés elfogadásának időpontjában; az eljárás során fenn kell tartani pártatlanságát és függetlenségét; majd ezt követően ésszerű ideig tartózkodnia kell minden olyan magatartástól, amely sértené a választottbírók pártatlanságának és függetlenségének látszatát az eljárással kapcsolatban.

3. Amennyiben egy szerződő joghatóság illetékes hatósága nem nevez ki választottbírói testületi tagot a 2. bekezdésben vagy a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai által elfogadott módon és határidőn belül, akkor az adott illetékes hatóság nevében a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet Adópolitikai és Adóigazgatósági Központjának legmagasabb beosztású tisztviselője nevez ki egy tagot, aki egyik szerződő joghatóságnak sem állampolgára.

4. Amennyiben a választottbírói testület két eredeti tagja nem nevez ki elnököt a 2. bekezdésben vagy a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai által elfogadott módon és határidőn belül, akkor a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet Adópolitikai és Adóigazgatósági Központjának legmagasabb beosztású tisztviselője nevez ki elnököt, aki egyik szerződő joghatóságnak sem állampolgára.

Az MLI 21. cikke (A választottbírói eljárásokkal kapcsolatos titoktartás)

1. Kizárólag a jelen rész és a vonatkozó, a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény, valamint a szerződő joghatóságok információcserére, titoktartásra és adminisztratív segítségnyújtásra vonatkozó nemzeti jogszabályai rendelkezéseinek alkalmazásában a választottbírói testület tagjai, továbbá tagonként maximum három fő munkatárs (és a leendő választottbírók kizárólag a választottbírókra vonatkozó követelmények teljesítésére irányuló képességük igazolásához szükséges mértékben) tekinthetők olyan személyeknek vagy hatóságoknak, akik számára információt lehet feltárni. A választottbírói testület vagy a leendő választottbírók által kapott információ, valamint a választottbírói testülettől az illetékes hatóságok által kapott információ a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény információcserével és adminisztratív segítségnyújtással kapcsolatos rendelkezéseinek megfelelően kicserélt információnak minősül.

2. A szerződő joghatóságok illetékes hatóságai gondoskodnak arról, hogy a választottbírói testület tagjai és munkatársaik a választottbírói eljárásban való közreműködésüket megelőzően írásbeli beleegyezésüket adják abba, hogy a választottbírói eljárással kapcsolatos bármely információt a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény információcserével és adminisztratív segítségnyújtással kapcsolatos rendelkezéseiben leírt titoktartási és nyilvánosságra hozatal tilalmára vonatkozó kötelezettségeknek, valamint a szerződő joghatóságok vonatkozó jogszabályainak megfelelően kezelik.

Az MLI 22. cikke (Ügyek megoldása a választottbírói eljárás befejeződése előtt)

Jelen rész, valamint a vonatkozó, a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó, az ügyek kölcsönös egyeztetés révén történő megoldását lehetővé tevő adóegyezmény rendelkezéseinek alkalmazásában, a kölcsönös egyeztető eljárás, valamint a választottbírói eljárás az ügy tekintetében megszűnik, ha a választottbírói eljárásra irányuló kérelem benyújtását követően és a választottbírói testület döntésének a szerződő joghatóságok illetékes hatóságaival történő közlését megelőzően bármikor:

a) a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai között kölcsönös megállapodás születik az ügy megoldásáról; vagy

b) az ügyet előadó személy visszavonja a választottbírói eljárásra vagy a kölcsönös egyeztető eljárásra irányuló kérelmét.

Az MLI 23. cikke (A választottbírói eljárás típusa)

(2. Alternatíva – Független vélemény)

2. Ha a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai közösen eltérő szabályokban nem állapodnak meg, a következő szabályokat kell alkalmazni a választottbíróági eljárásra vonatkozóan::

a) Miután egy ügyet a választottbíróóság elé terjesztettek, a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai a választottbíróági döntéshez szükséges minden információt indokolatlan késedelem nélkül az összes testületi tag rendelkezésére bocsátanak. Amennyiben a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai másként nem egyeznek meg, nem lehet a döntés céljából figyelembe venni semmilyen olyan információt, amely nem volt mindkét illetékes hatóság számára elérhető azelőtt, hogy mindkét hatóság megkapta volna a választottbíróági eljárásra irányuló kérelmet.

b) A választottbírói testület a választottbíróóság elé terjesztett kérdésekben a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény vonatkozó rendelkezéseinek és figyelemmel ezekre a rendelkezésekre, a szerződő joghatóság nemzeti jogszabályaiban lévő rendelkezéseknek megfelelően dönt. A testületi tagok minden más olyan forrást figyelembe vesznek, amelyet a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai esetlegesen kölcsönös megállapodás útján egyértelműen megjelölnek.

c) A választottbíróági döntést írásban kell közölni a szerződő joghatóságok illetékes hatóságaival. A döntés megjelöli az alapul szolgáló jogforrásokat, valamint a döntéshez vezető indokolást. A választottbíróági döntés elfogadására a testületi tagok egyszerű többségével kerül sor. A választottbíróági döntésnek nincs precedensértéke.

5. A választottbíróági eljárások kezdete előtt a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezményben részes szerződő joghatóságok illetékes hatóságai gondoskodnak arról, hogy az ügyet előadó minden személy és a tanácsadók írásban beleegyezzenek abba, hogy más személy előtt nem tárják fel a választottbíróági eljárás során az illetékes hatóságoktól vagy a választottbírói testülettől kapott információkat. A jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezményben foglaltak szerinti kölcsönös egyeztető eljárás, valamint az ebben a részben foglaltak szerinti választottbíróági eljárás az ügyre vonatkozóan megszűnik, amennyiben az ügyet előadó személy vagy ezen személy tanácsadói a választottbíróági eljárásra vonatkozó kérelmet követően és a választottbírói testület döntésének a szerződő joghatóságok illetékes hatóságaival történő közlését megelőzően bármikor súlyosan megsértik ezt a megállapodást.

Az MLI 24. cikke (Eltérő megoldásról szóló megállapodás)

2. Tekintet nélkül a 19. cikk (Kötelező erejű választottbíróági eljárás) 4. bekezdésére, az ezen rész alapján meghozott választottbíróági döntés nem kötelező erejű a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezményben részes szerződő joghatóságokra, és nem kell végrehajtani, amennyiben a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai a részükre megküldött választottbíróági döntés megérkezésétől számított három naptári hónapon belül az összes megoldatlan kérdés eltérő megoldásában megállapodnak.

Az MLI 25. cikke (A választottbíróági eljárások költségei)

Jelen rész szerinti választottbíróági eljárás során a választottbírói testület tagjainak díjait és kiadásait, valamint a választottbíróági eljárások kapcsán a szerződő joghatóságok részéről felmerült bármilyen költséget a szerződő joghatóságok állják a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai között létrejött kölcsönös megállapodásban rendezett módon. Ilyen megállapodás hiányában az egyes szerződő joghatóságok a saját és az általuk kinevezett testületi tag költségeit viselik. A választottbírói testület elnökének költségeit, valamint a választottbíróági eljárás lefolytatásával járó egyéb költségeket egyenlő mértékben állják a szerződő joghatóságok.

Az MLI 26. cikke(Összeegyeztethetőség)

2. A kölcsönös egyeztető eljárás során felmerülő semmilyen megoldatlan kérdés - amely egyébiránt a jelen részben meghatározott választottbíróági eljárás hatálya alá tartozik - nem terjeszthető választottbíróóság elé, ha a kérdés olyan ügyhöz kapcsolódik, amellyel kapcsolatban választottbírói testület vagy hasonló szerv korábban felállításra került egy olyan két- vagy többoldalú egyezménynek megfelelően, amely a kölcsönös egyeztető eljárás során felmerülő megoldatlan kérdések kötelező erejű választottbíróági eljárását lehetővé teszi.

3. A kölcsönös egyeztető eljárás során felmerülő semmilyen megoldatlan kérdés - amely egyébiránt a jelen részben meghatározott választottbíróági eljárás hatálya alá tartozik - nem terjeszthető választottbíróóság elé, ha a kérdés olyan ügyhöz kapcsolódik, amellyel kapcsolatban választottbírói testület vagy hasonló szerv korábban felállításra került egy olyan két- vagy többoldalú egyezménynek megfelelően, amely a kölcsönös egyeztető eljárás során felmerülő megoldatlan kérdések kötelező erejű választottbíróági eljárását lehetővé teszi.

Az MLI 28. cikkének 2. bekezdésének a) albekezdése (Fenntartások)

Az Egyezmény 28. Cikkének 2. bekezdése alapján Magyarország a következő fenntartásokat teszi a VI. Rész rendelkezései szerint választottbíróóság elé terjeszthető ügyek körére tekintettel.

1. Magyarország fenntartja a jogot, hogy a VI. rész hatálya alól kizárjon bármely ügyet, amely a kapcsolt vállalkozások nyereségkiigazításával kapcsolatos kettős adóztatás megszüntetéséről szóló, módosított Egyezmény (90/436/EEC) vagy bármely későbbi, ezen szabályokat helyettesítő, módosító vagy felülíró szabályozás alkalmazásának hatálya alá tartozik.
2. Magyarország fenntartja a jogot, hogy a VI. rész hatálya alól kizárjon bármely ügyet, amely az európai uniós adóügyi vitarendezési mechanizmusokról szóló 2017/1852 (EU) TANÁCSI IRÁNYELV (2017. október 10.) vagy bármely későbbi, ezen szabályokat helyettesítő, módosító vagy felülíró szabályozás alkalmazásának hatálya alá tartozik.
3. Magyarország fenntartja a jogot, hogy a VI. rész hatálya alól - eseti alapon vizsgálva - kizárjon bármely ügyet, amelyben a megállapított jövedelemmel vagy vagyonnal összefüggésben adócsalás, szándékos mulasztás vagy vétkes gondatlanság okán büntetés került kiszabásra Magyarországnak az adó- és egyéb közterhekkel kapcsolatos nemzetközi közigazgatási együttműködés egyes szabályairól szóló 2013. évi XXXVII. törvény 41/J. § (12) bekezdésében foglalt belső szabályainak megfelelően. Bármely későbbi rendelkezés, amely helyettesíti, módosítja vagy felülírja ezeket a rendelkezéseket, szintén jelen fenntartás alá értendő. Magyarországnak értesítenie kell a Letéteményest bármely ilyen későbbi rendelkezésről.
4. Magyarország fenntartja a jogot, hogy a VI. rész hatálya alól kizárjon bármely ügyet, amely tekintetében mindkét szerződő joghatóság illetékes hatósága egyetért, hogy nem alkalmas választottbírói eljárásra. Az ilyen egyetértést azon dátum előtt kell elérni, mielőtt a választottbírói eljárás egyébként megkezdődne, és az ügyet előterjesztő személy részére közölni kell.
5. Magyarország fenntartja a jogot, hogy a VI. rész hatálya alól kizárjon bármely ügyet, amely olyan vitás kérdéshez kapcsolódik, amely 2018. január 1-je előtt kezdődött adóévben megszerzett jövedelemhez vagy vagyonhoz kapcsolódik.

Az Egyezmény 28. Cikkének 2. bekezdése alapján a Szingapúri Köztársaság a következő fenntartásokat teszi a VI. Rész rendelkezései szerint választottbírói eljárás körébe tartozó ügyek körére tekintettel.

1. A Szingapúri Köztársaság fenntartja a jogot, hogy a VI. rész hatálya alól kizárja azokat az eseteket, amelyekben az ország belső általános adóelkerülés elleni szabályai, amelyeket a Jövedelemadó Törvény 33. szakasza, esetjog vagy jogi szakirodalom tartalmaz. A fenntartás alá kell érteni minden olyan releváns szabályozást, amely az említett általános adóelkerülés elleni rendelkezéseket helyettesíti, módosítja vagy aktualizálja. A Szingapúri Köztársaságnak ilyen szabályozásról a Letéteményest értesítenie kell.
2. Amikor a Szerződő Állam által, az Egyezmény 28. Cikkének 2. bekezdése alapján tett fenntartás kizárólagosan hazai jogszabályra utal (ideértve a jogszabályi rendelkezést, az esetjogot, a jogi szakirodalmat és a megállapítást is) a Szingapúri Köztársaság fenntartja a jogot, hogy a VI. rész hatálya alól kizárjon eseteket, ha a Szerződő Állam által formált fenntartás a szingapúri Köztársaság belső jogával vagy azt helyettesítő, módosító vagy aktualizáló rendelkezéssel analógiába hozható. A Szingapúri Köztársaság illetékes hatósága megbeszélést fog folytatni a Szerződő Állam illetékes hatóságával annak érdekében, hogy tisztázzák az analógia fennállását a Szingapúri Köztársaság belső jogával a 19. cikk 10. bekezdése szerinti megegyezés keretében.

27. Cikk

Információcsere

1. A Szerződő Államok illetékes hatóságai megadják egymás számára azt a tájékoztatást, amely a Megállapodás rendelkezéseinek vagy a Szerződő Államokban a Megállapodás hatálya alá tartozó adókra vonatkozó belső jogszabályi rendelkezések végrehajtásához szükséges, amennyiben az ezek szerinti adózás nem ellentétes a Megállapodással.

A Szerződő Állam a kapott tájékoztatást ugyanúgy titokként kezeli, mint az ennek az Államnak a belső jogszabályai szerint megszerzett információt, és az csak olyan személyek vagy hatóságok (beleértve a bíróságokat és a közigazgatási szerveket) előtt fedhető fel, amelyek a Megállapodás hatálya alá tartozó adók kivetésével vagy beszedésével, azok érvényesítésével és a velük kapcsolatos peres eljárással vagy a jogorvoslat elbírálásával foglalkoznak. Ezek a személyek vagy hatóságok a tájékoztatást csak ilyen célokra használhatják fel. A tájékoztatást nyilvános bírósági tárgyalásokon vagy bírósági határozatokban nyilvánosságra hozhatják.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései semmilyen esetben sem értelmezhetők oly módon, mintha valamelyik Szerződő Államot köteleznék:

a) az egyik vagy a másik Szerződő Állam jogszabályaitól vagy államigazgatási gyakorlatától eltérő államigazgatási intézkedések hozatalára;

b) olyan információ átadására, amely az egyik vagy a másik Szerződő Állam jogszabályai szerint vagy a közigazgatás szokásos rendjében nem szerezhető be;

c) olyan információ átadására, amely szakmai, üzleti, ipari, kereskedelmi vagy foglalkozási titkot, szakmai eljárást, vagy olyan információt fedne fel, amelynek nyilvánosságra hozatala ellentmondana a közrendnek (ordre public).

28. Cikk

Diplomáciai és konzuli képviseletek tagjai

A Megállapodás semmilyen módon sem érinti a diplomáciai és konzuli képviseletek tagjait a nemzetközi jog általános szabályai vagy külön megállapodások rendelkezései alapján megillető adózási kiváltságokat.

Az alábbi, az MLI 7. cikk 1. bekezdése alkalmazandó és felülírja az Egyezmény rendelkezéseit:

AZ MLI 7. CIKKE – A NEMZETKÖZI SZERZŐDÉSSSEL VALÓ VISSZAÉLÉSEK MEGAKADÁLYOZÁSA (fő célt teszt rendelkezések)

Tekintet nélkül a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény bármely más cikkének rendelkezéseire, a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezményekben meghatározott kedvezmény nem biztosítható olyan jövedelemelemek esetében, amelyekről - az eset összes tényének és körülményének figyelembe vételével - megalapozottan megállapítható, hogy az adott kedvezményben való részesülés volt az egyik fő célja valamely olyan megállapodásnak vagy ügyletnek, amely közvetlenül vagy közvetve e kedvezmény megadásához vezetett, kivéve, ha bizonyítják, hogy az adott kedvezmény megadása e körülmények között megfelelt a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény vonatkozó rendelkezései rendeltetésének és céljának.

Az alábbi, az MLI 7. cikk 4. bekezdése alkalmazandó az MLI 7. cikk 1. bekezdésére:

Amennyiben a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény által biztosított valamely kedvezményt egy személynek megtagadják a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény (jelen Egyezmény általi esetleges módosítás eredményeként) olyan rendelkezései, amelyek teljesen vagy részben kizárják a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény alapján egyébként járó kedvezményeket, amennyiben az adott kedvezményben való részesülés volt a fő vagy az egyik fő célja valamely megállapodásnak vagy ügyletnek, illetőleg az ezen megállapodással vagy ügylettel kapcsolatos bármely személynek, a szerződő joghatóság illetékes hatósága, amely egyébként e kedvezményt megadta volna, mindazonáltal akként köteles e személyt kezelni, mintha jogosult lenne e kedvezményre vagy másik kedvezményre valamely konkrét jövedelemelem vonatkozásában, amennyiben az ilyen illetékes hatóság - az adott személy kérelmére és az eset összes releváns tényének és körülményének figyelembevétele alapján - azt állapítja meg, hogy e személynek megadták volna ezeket a kedvezményeket az ügylet vagy megállapodás hiányában. A szerződő joghatóság illetékes hatósága, amelyhez a másik szerződő joghatóságban belföldi illetőséggel bíró személy kérelemmel fordul, egyeztet e másik szerződő joghatóság illetékes hatóságával, mielőtt a kérelmet elutasítja.

29. Cikk

Hatálybalépés

1. A Szerződő Felek értesítik egymást arról, hogy a Megállapodás hatálybalépéséhez szükséges alkotmányos követelményeknek eleget tettek.

2. A Megállapodás az 1. bekezdésben említett értesítések közül a későbbinek az időpontjában lép hatályba, és rendelkezései alkalmazandók

a) Magyarországon:

(i) a forrásnál levont adók tekintetében a Megállapodás hatálybalépésének évét követő első naptári év január 1-jén vagy azt követően keletkezett jövedelmekre;

(ii) az egyéb jövedelemadók tekintetében az olyan adókra, amelyek a Megállapodás hatálybalépésének évét követő első naptári év január 1-jén vagy azután kezdődő bármely adózási évre vethetők ki.

b) Szingapúrban:

a szingapúri adó tekintetében a Megállapodás hatálybalépésének évét követő második naptári év január 1-jén vagy azután kezdődő bármely adóévre.

30. Cikk

Felmondás

A Megállapodás mindaddig hatályban marad, ameddig az egyik Szerződő Állam fel nem mondja. A Megállapodást diplomáciai úton annak hatálybalépésétől számított öt év után bármelyik Szerződő Állam felmondhatja úgy, hogy bármely naptári év vége előtt legalább hat hónappal a felmondásról értesítést küld. Ebben az esetben a Megállapodás hatályát veszti:

a) Magyarországon:

(i) a forrásnál levont adók tekintetében a felmondásról szóló értesítés átadásának évét követő első naptári év január 1-jén vagy azt követően keletkezett összegekre;

(ii) az egyéb jövedelemadók tekintetében a felmondásról szóló értesítés átadásának évét követő első naptári év január 1-jével vagy azután kezdődő bármely adóévre kivethető adókra vonatkozóan.

b) Szingapúrban:

a szingapúri adó tekintetében a felmondásról szóló értesítés átadásának évét követő második naptári év január 1-jén vagy azután kezdődő bármely adóévre.

Ennek hitelül az arra kellő meghatalmazással rendelkező alulírottak a Megállapodást aláírták.

Készült két eredeti példányban, 1997. április hó 17. napján, angol nyelven.

JEGYZÉKVÁLTÁS

(Szingapúri jegyzék)

1997. április 17.

(az aláíró neve és rangja)
Magyar Köztársaság

Uram,

A ma aláírt Megállapodás a Magyar Köztársaság és a Szingapúri Köztársaság között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelemadók területén 10. Cikke 8. és 9. bekezdésének tekintetében nagy tisztelettel javaslatot teszek arra, hogy:

a) a 10. Cikk 8. bekezdését úgy kell értelmezni, hogy

(i) a „részvénytársaság” kifejezés a nyilvános alapítású részvénytársaságokat foglalja magában, akár jegyzik azokat az értéktőzsdén, akár nem, valamint a magánvállalatokat foglalja magában, és

(ii) egy részvénytársaság tőkéjében 25 százalék vagy nagyobb részesedés az adott társaságban fennálló meghatározó részesedésnek tekintendő; és

b) a 10. Cikk a) pontjának (ii) alpontját úgy kell értelmezni, hogy a 10. Cikk 9. bekezdése alapján a Magyarországon történő adózás alóli mentesítés szempontjából bármely, a Szingapúri Kormány tartalékainak befektetésére létrehozott társaságnak vagy testületnek egy olyan, a szingapúri illetékes hatóságtól származó igazolást kell benyújtania, hogy azt ilyen céllal hozták létre.

Abban az esetben, ha ezek a javaslatok elfogadhatók az Ön számára, úgy jelen jegyzék az Ön elfogadó jegyzékével együtt a Szingapúri Köztársaság és a Magyar Köztársaság közötti, a 10. Cikk 8. és 9. bekezdésére vonatkozó megállapodást hoz létre.

Szeretném megragadni az alkalmat, hogy ismételten biztosítsam Önt nagyrabecsülésemről.

(az aláíró neve és rangja)
Szingapúri Köztársaság

(Magyar Jegyzék)

1997. április 17.

(az aláíró neve és rangja)
Szingapúri Köztársaság

Uram,

Örömmre szolgált mai dátumú jegyzékének kézhezvétele, melynek tartalma a következő:

„A ma aláírt Megállapodás a Magyar Köztársaság és a Szingapúri Köztársaság között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelemadók területén 10. Cikke 8. és 9. bekezdésének tekintetében nagy tisztelettel javaslatot teszek arra, hogy:

a) a 10. Cikk 8. bekezdését úgy kell értelmezni, hogy

(i) a „részvénytársaság” kifejezés a nyilvános alapítású részvénytársaságokat foglalja magában, akár jegyzik azokat az értéktőzsdén, akár nem, valamint a magánvállalatokat foglalja magában, és

(ii) egy részvénytársaság tőkéjében 25 százalék vagy nagyobb részesedés az adott társaságban fennálló meghatározó részesedésnek tekintendő; és

b) a 10. Cikk a) pontjának (ii) alpontját úgy kell értelmezni, hogy a 10. Cikk 9. bekezdése alapján a Magyarországon történő adózás alóli mentesítés szempontjából bármely, a Szingapúri Kormány tartalékainak befektetésére létrehozott társaságnak vagy testületnek egy olyan, a szingapúri illetékes hatóságtól származó igazolást kell benyújtania, hogy azt ilyen céllal hozták létre.

Abban az esetben, ha ezek a javaslatok elfogadhatók az Ön számára, úgy jelen jegyzék az Ön elfogadó jegyzékével együtt a Szingapúri Köztársaság és a Magyar Köztársaság közötti, a 10. Cikk 8. és 9. bekezdésére vonatkozó megállapodást hoz létre.”

Szeretném megragadni az alkalmat, hogy ismételten biztosítsam Önt nagyrabecsüléséről.

(az aláíró neve és rangja)
Magyar Köztársaság